

Jan Chochorowski

Kornice, gm. Pietrowice Wlk., woj.
katowickie. Stanowisko 11

Informator Archeologiczny : badania 10, 20-21

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na stanowisku użytkowano surowiec jurajski znad górnej Warty i kredowy-narzutowy. W skład inwentarza obok półsurowca /niezbyt regularne masywne wióry średniej wielkości, delikatne wiórki oraz odłupki/ i odpadków technicznych, wchodzi silnie wykorzystane rdzenie wiórowe /prawie równe ilości jednopiętowych i dwupiętowych/ i kilka rdzeni odłupkowych. Zwraca uwagę zupełny brak obłupni, co przy obecności śladów zaprawy obłupniowej na wielu rdzeniach, może sugerować że przygotowywano je poza stanowiskiem. Ciekawie prezentuje się najliczniejsza wśród narzędzi, grupa ostrzy i zbrojników. Są tutaj obok świderskich liściaków trzpieniowatych, oryginalne liściaki bez łuskania na stronie dolnej trzpienia /nawiązujące do małych liściaków lyngbijskich i niektórych przekłuwaczy/, jest mikropółtylczak w typie "Zonhoven-Spitze", półtylczaki skośne odłupkowe oraz drobny półtylczak poprzeczny z wiórka.

Powyższe cechy inwentarza nie pozwalają, na obecnym etapie jego opracowania, na jednoznaczną interpretację kulturową. Przy założeniu, że jest to zespół zwarty /na co istnieje szereg argumentów/, należy stwierdzić, że obok wyraźnych i przeważających cech kultury świderskiej współwystępują tu również elementy charakterystyczne dla innych kultur z liściakami oraz dla kultur epimadleńskich.

Ważnym odkryciem tegorocznych badań w Kochlewie było odsłonięcie pozostałości nieokreślonej jeszcze bliżej gleby kopalnej.

Na podstawie wieku III terasy Warty można tymczasowo określić chronologię stanowiska na okres od połowy Allerødu do początków Preborealu.

Zabytki będą dostępne w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

KORNICE, gm. Pietrowice Wlk.
woj. katowickie
Stanowisko 11

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Jan Chochorowski. Finansowała: SPU w Pietrowicach Wielkich. Pierwszy sezon badań. Stanowisko paleolityczne, osada neolityczna i eneolityczna, osada ludności kultury lużyckiej.

Przebadano obszar o powierzchni ok. 1950 m². Stwierdzono dwa poziomy występowania materiałów paleolitycznych zalegających w żwirach, z których starszy należy być może wiązać z paleolitem środkowym, młodszy

z górnym. Wykonane sondże pozwoliły na precyzyjne ustalenie pozycji stratygraficznej uzyskanych artefaktów.

Odsłonięto pozostałości osady z młodszej epoki kamienia. Z ciekawszych obiektów należy tu wymienić jamy o charakterze produkcyjnym /jedną związaną z produkcją garncarską, drugą być może z wypiekiem chleba/, zawierające materiał charakterystyczny dla kultury badeńskiej i dla etapu protobadeńskiego. Odkryto poza tym fragment dużego obiektu być może o charakterze mieszkalnym z bardzo ciekawym materiałem lendzielskim nawiązującym silnie do zespołów grupy pleszowskiej.

Z obiektów osadowych warto wymienić jeszcze kilka jam o charakterze paleniskowym związanych z kulturą lużycką, datowanych głównie na IV okres epoki brązu, z bardzo bogatym materiałem zabytkowym. Nie jest wykluczone, że jedno z palenisk związane jest z naziemną budowlą słupową. Na stanowisku zaobserwowano również ślady prahistorycznej eksploatacji gliny do celów gospodarczych.

KRAKOW-ZWIERZYNIEC
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr Waldemar Chmielewski przy współpracy dr Teresy Madeyskiej, mgr Stanisława Kowalskiego z Muzeum Archeologicznego w Krakowie i 10 studentów UW. Finansował Komitet Badań Czwartorzędu PAN. Piąty sezon badań. Paleolit środkowy i górny.

Zadaniem wykopalisk było odsłonięcie i zbadanie górnej części osadów stanowiska, leżących między glebą współczesną a interstadialnym "włrmskim" poziomem glebowo-humusowym. Zakładano ewentualność eksploracji tego interstadialnego poziomu kulturowego, o ile tempo prac na to pozwoli.

W rezultacie odsłonięto i przekopano osady lessowe do głębokości 5,5 m od powierzchni, do stropu gleby interstadialnej na przestrzeni 25 m². Dwa przekroje: o przebiegu północ-południe i wschód-zachód dały okazję do prześledzenia struktury najmłodszego lessu oraz struktur peryglacialnych, występujących w tym lessie. Tuż nad poziomem interstadialnym wystąpiły wytwory krzemienne górnopaleolityczne na wtórnym złożu, silnie spękane termicznie i pokawałkowane.

W oparciu o obserwacje terenowe, nie poparte dotychczas analizami laboratoryjnymi, można stwierdzić, że najmłodszy less stanowiska zwierzyńskiego składa się z kilku serii soliflukcyjnych przedzielonych lesssem bezstrukturalnym. Soczewki i łoby soliflukcyjne mają często w dolnej i górnej części otoczkę ziarn mineralnych /żelazo i mangan?/ lub